

minister under Hensyn til de Krav, der fremkom fra de Konservatives Side ved Sagens første Behandling. Vi vendte den Gang særlig vor Kritik mod Affattelsen af § 6; jeg fremhævede paa mit Partis Vegne, at vi ikke kunde tiltræde denne Paragraf, og derfor er ogsaa alt, hvad der falder ind derunder, omarbejdet af Ministeren og omarbejdet i en saadan Form, at vi har kunnet tiltræde det. Dernæst ønskede vi at gaa saa skaansomt frem som muligt og navnlig overfor de enligt stillede, om hvem det var anerkendt fra alle Sider, at de havde det sværest; ogsaa i den Henseende er det lykkedes at faa Lovforslaget affattet paa en saadan Maade, at jeg finder det i høj Grad hensynsfuldt overfor de enligt stillede gamle.

Vi maa jo imidlertid ogsaa anerkende Kravet om Besparelser i Stat og Kommune, og derfor kan vi ikke modsætte os, at Kredsen af Aldersrentenydere i nogen Maade indsnævres. Vi mener, at hele den økonomiske Situation er saa forandret, at man maa tage Hensyn dertil ogsaa i den sociale Lovgivning, og det er jo ikke ubekendt for dette høje Ting, at rundt omkring i Landkommunerne — hvis Forhold jeg særlig er kendt med — er efterhaanden i høj Grad Kredsen indsnævret af dem, der virkelig har Raad til at betale de Skatter, som vi er udsat for. Naar denne Kreds stadig indsnævres og Indkomsterne stadig gaar ned, vil det blive et uafviseligt Krav, at Lovgivningsmagten ogsaa søger at faa Udgifterne bragt ned. Vi har derfor kunnet tiltræde disse Ændringsforslag.

Jeg mener, at den ærede Ordfører med Rette fremhævede, at de enligt stillede ikke har faaet deres Kaar forringet. Jeg er meget glad for, at denne Anskuelse er kommet til Orde netop fra den Side, thi derved falder jo den Kritik til Jorden, der blev fremført af et Venstreblad her i Hovedstaden — jeg skal ikke nævne Navnet — som meget stærkt fremhævede, at de Konservative skulde jo have, hvad der tilkom dem, og de havde i særlig Grad været med til at forringe Kaarene for de enligt stillede. Naar man nu af Ordføreren for Flertallet faar klart dokumenteret, at Kaarene for de enligt stillede ikke er forringet, kan de Konservative jo ikke have øvet denne slemme Gerning. Det har heller ikke været vort Ønske, og jeg vil bestemt hævde, at i min Ordførertale ved første Behandling fremhævede jeg meget stærkt, at her maatte vi netop gaa forsigtigt frem og være skaansomme, fordi disse Menneskers Indtægter i Virkeligheden var saa lave, at Kronestigningen betød uhyre lidt for dem.

Naar der er givet en Smule Bevægelighed for Kommunerne, finder jeg, at det er sket paa en Maade, som er praktisk. Vi har samlet disse forskellige Ting fra det gamle Lovforslag og dannet en lille Hjælpefond, som Kommunalbestyrelserne kan anvende efter frit Skøn. Jeg tror, det vil virke heldigt i den kommende Tid. Der er ikke Tale om, som Ordføreren for Socialdemokratiet udtalte, at det skulde bero paa en Fortolkning. Her er ikke Tale om nogen Fortolkning. Der er tildelt Kommunalbestyrelserne 12½ pCt. i Landkommunerne og 5 pCt. i Købstæderne, som de kan anvende til dem, der er daarligst stillede. De, der er under Aldersrenteloven, er jo afskaaret fra at faa fra Hjelpekasserne. Her er der altsaa dannet en Slags Hjelpekasse for Aldersrentenydere, som kan anvendes efter samme Principper, som Hjelpekasserne anvendes efter, saa at de, der kommer i øjeblikkelig Trang, kan faa Hjælp.

Jeg skal ikke komme ind paa de forskellige Ændringsforslag. De er omtalt af den ærede Ordfører, og med Hensyn til det Mindretal, som har taget Særstilling, vil jeg afvente det ærede Medlem Hr. Holdgaards Udtalelser.

Jeg kan paa det nuværende Tidspunkt anbefale det høje Ting at stemme for de Ændringsforslag, der er stillet af Flertallet under Nr. 2 og 3.

Holdgaard: Da Lovforslaget var til første Behandling, hævdede jeg meget bestemt den Opfattelse, at det var bygget op paa en saadan Maade, at det var umuligt for den højtærede Minister at opretholde det. Og den Opfattelse blev meget bestyrket, efterhaanden som Tiden gik og man saa Stemningen ude i Landet, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet har udtalt fra denne Talerstol i Dag. Vi var Vidne til, hvordan de 125 københavnske Præster kom og protesterede. Vi har set, hvordan Præsterne i andre Dele af Landet, f. Eks. i Aarhus, Silkeborg og Ringkøbing, har givet denne Protest fra de københavnske Præster Tilslutning. Og naar man færdedes ude, mærkede man ogsaa Misfornøjelse med Lovforslaget. Derfor er det ikke saa underligt, at Situationen nu er den her i Dag, at man har bygget Lovforslaget op, kan man godt sige, paa det gamle Grundlag og har forladt det daarlige Princip, som man efter min Opfattelse var inde paa i det Lovforslag, der blev fremsat.

Jeg tilsagde den Gang mit Partis Medvirken til en Ændring i den bestaaende